

3 sek. Båda, men isynnerhet den sednare, kallas äfv. *Mänemånad*. *Astronomisk m.*, mänemånad eller solmånad (se d. o.), till skilnad ifrån *Borgerlig m.* (se bem. 1). — *Ss. M-slön, -ssold, -sräkning.*

MÄNADSEPAKT, --- äckt, m. 3. (tidräkn.) Den borgerliga månadens öfverskott öfver mänemånaden. [— epact.]

MÄNADSFLÖDE, n. 4. Se *Månadsrening*.

MÄNADSFOSTER, n. 5. ell. **MÄNADSKALF**, m. 2. pl. — *kalfvar*. (barnförlössl.) Oförlig massa, hvarti ägget blifvit förvandladt, i det ofostriga hafvande tillståndet.

MÄNADSFÖRSLAG, n. 3. Öfversigt af utgifna och in slutna medel eller af utlemnade och emottagna inventarier för en tilländalupen månad.

MÄNADSGALEN, a. 2. neutr. — *ct.* Se *Månadsrasande*.

MÄNADSPENNING, m. 2. Lön för en månads tjenst eller arbete.

MÄNADSRASANDE, a. 1. o. s. 3. Som lider af månadsraseri.

MÄNADSRASERI, n. 3. Ett slags sjukdom, bestående i ett vanligtvis en gång i månaden inträffande anfall af raseri eller galenskap.

MÄNADSRENING, f. 2. 1) Blodafsöndring ur lifmodern hos kvinnor en gång i månaden. — 2) Den afgående bloden.

MÄNADSRÖS, f. 1. Benämning på tvyen arter af Ros-släktet, som blomma alla årstider, nämligen: *Rosa semperflorens* och *R. damascena*.

MÄNADSSJUKA, f. 1. Se *Månadsrening*.

MÄNADSSKRIFT, f. 3. Tidskrift, som utgifves en gång i månaden.

MÄNADSUR, n. 3. Ur, som visar månaden i året.

MÄNADSVIS, adv. Beräknadt efter månad; i månader.

MÄNATLIG, -ätligg ell. -ätligg, a. 2. Som sker, inträffar, bör göras en gång i månaden. [Månadtlig.]

MÄNATLIGEN, -ätliggän ell. -ät--, adv. En gång i månaden. [Månadt—.]

MÄNCIRKEL, må nsi rrk'l, m. 2. pl. — *cirklar*, eller:

MÄNCYKEL, må ncy'ck'l, m. 3. pl. — *cykler*. (tidräkn.) Tid af 19 sol-år, efter hvilkas förlopp ny och fullmånader återkomma på samma månadsdagar.

MÄNDAG, må nndag, m. 2. (Månens dag) Benämning på andra dagen i veckan. *Fri m.*, ledighet ifrån arbete, som gesäller fordom hade på måndagen.

MÄNDE, må nnde, föråldradt imperfekt af hjälperbet *Må*, brukligt äfven för presens, vanligen i skämtsam eller gammaldags stil. *Hvad m. blifva af det barnet?*

MÄNE, m. 2. pl. *månar*. 1) Benämning på de planeter af andra ordningen, som röra sig omkring en hufvudplanet och följa med den omkring solen. *Jupiters månar*. *Jordens m.* eller blott *M-n*, den så beskaffade himlakropp, som rör sig omkring jorden. (Fam. skämtv.) *I m-n*, ingenstädes. — *Syn.* *Drabant*. — 2) Ett slags fyrverkerield. — *Ss. Månformig, -lik.*

MÄNEMÅNAD, m. 3. Se *Månad*, 3.

MÄNFLÄCK, m. 2. Fläck i månen.

MÄNFÖRMÖRKELSE, f. 3. Månens förmörkelse, som inträffar, när vid fullmåne jorden kommer emellan solen och månen, så att månen mer eller mindre inträder i jordens skugga.

MÄNG, se *Mången*.

MÄNGAHANDA, a. oböjl. Af många slag, flerfaldig art, beskaffenhet. — *Syn.* *Mångfaldig, Flerfaldig.*

MÄNGALEDES, adv. På mångahanda sätt. — *Syn.* *Mångfaldigt, Flerfaldigt.*

MÄNGBLADSLAF, m. 2. pl. — *lafvar*. En färglaf, på berg och klippor. Lichen polyphyllus.

MÄNGBYGGARE, m. 3. (bot.) Växt af klassen Polygamia.

MÄNGDUBBEL, a. 2. 1) Många gånger större. *En m. afgift.* — 2) Som består af många likadana eller liknande saker, eller varande blott af samma art, natur. *M-t lag, hvarf.*

MÄNGDUBBELT, adv. Många gånger. *M. större. M. så stor.*

MÄNGDUBBLA, v. a. 1. Göra många gånger större, förhöja till många gånger större belopp. — *Mångdubblade*, n. 4. o. *Mångdubbling*, f. 2.

MÄNGELDISK, m. 2. Bord, hvarpå mångleri- varor hållas till salu för allmänheten.

MÄNGELSKA, f. 1. Kvinna, som idkar mångleri. — Skrifves äfv. *Månglerska*.

MÄNGELSKESPRÅK, n. 3. Rått och plumpt sätt att tala, sådant som man vanligen finner hos mångelskor.

MÄNGELSTOL, m. 2. Stol eller litet stånd, skjul, der månglare eller mångelska drifver sin handel.

MÄNGEN, adj. 2. neutr. *mångel* och (nägon gång) *mångt*; pl. *månge, många*; förkortadt *mång* för både sing. o. plur. (sällan brukligt utom i poesi) Betecknar en mängd och brukas oftast i plural. *M. man, kvinna. M. gång* ell. *många gånger. Många vänner, göromål. Vi voro många. De äro tre gånger så många. Vi voro så och så många. Många slags konst.* — Nyttjas äfven ofta som substantiv, t. ex.: *M. tror, att... Många förstöra sig på spel.* — *Ss. Mångarmad, -artad, -blådig, -blommig, -formig, -fotad, -färgad, -grenig, -gudadyrkare, -hufvad* ell. *-höfudad, -hörnig, -kantig, -klufven, -klyftig, -skalig, -skalighet, -stjeltig, -vinklig, -ögd.*

MÄNGFALD, a. 2. Se *Mångfaldig*. — *S. f. 3.* 1) Se *Mångfaldighet*. — 2) Betecknar flera mångfaldiga saker. *En m. af ämnen.*

MÄNGFALDIG, a. 2. 1) Se *Mångdubbel*. — 2) På många sätt olika. *Naturen är m. i sina alster.* — 3) (i plur.) Många. *M-a gånger.* — *Syn.* *Flerfaldig.*

MÄNGFALDIGA, v. a. 1. Göra mångfaldig. — *Mångfaldigande*, n. 4.

MÄNGFALDIGHET, f. 3. 1) Egenskapen att vara mångfaldig. — 2) Se *Mångfald*, s. f. 2.

MÄNGFALDIGT ell. **MÄNGFALT**, adv. Se *Mångdubbelt*.

MÄNGFOTA, f. 1. Insektslägte med lång, bandlik kropp, sammansatt af hårda leder och ett par fötter på hvar led. *Scolopendra*.

MÄNGFOTAD, a. 2. Som har många fötter. *M-e* kallas en ordning af Insekterna, som hafva mer än sex fötter.

MÄNGFÅLLA, f. 1. Se *Bladmage*.

MÄNGGIFT, a. 1. Gift med flera män eller hustrur på en gång.

MÄNGGIFTE, n. 4. 1) Äktenskap, då man eller kvinna är gift med flera på en gång. — 2) Se *Polygamia*.

MÄNGGUDERI, n. 3. Flere gudars dyrkan. — *Syn.* *Polyteism.*